

KIYI

Göklere baktık yıldızları demledik şahitlik günlerinde
O sıra dönüştü tacirlere, öfkesi çalınan çıvgarlar
Devrimler küçük hiziplere serpiştirdi hikâyeleri
Eksik ateş hayallere gömerek telef ettik gençliği
Giden gitti yeniden ka(y)nadı yara

Sorgular denizden ve karadan siluetler
Ağlamakla takdir kanatsız dualar
İçimden ayrıldım, bulamadım gidecek yerler
Ümit yüklendi yeniden karcıgar şarkılar

Göklere bıraktım gecelerin hıncını erittim de
Ömrümün ödevlerinden büyü-yü-veren
Veda edemeden büyümek gerekti gönül ağırlarına
Çarpılıp durdum, şiirsiz kıyılara

Cennetten insana miras yalnızlıkmış anladım bunu
Fark etmedim gençliğin gazel olduğunu

Öfkeden arındırmak gerek alınını gökyüzünün
Hicran büyüyor karanlığı besleye besleye
Toprak olmadan kalbimi gömdüm burç diplerine
Tarihin nemli yerlerine kederler kalsın diye

Menzillerim eklenince kimsesiz gölgelere
Yürüdüm ateşin beni terk ettiği ölümcül yolları
Gökyüzü düştü hissemeye yenildim yerin batnında
Hep kanayan sığıntılarda buldum aklımı

Yaşamın kıyısına vuruyordu taş(ın)an okyanuslar
Sahillere sabiler vuruyorken hayatın yükünü